

Bayer Zsolt: T?rhetetlen (33.)

2016 október 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

De rugózzunk egyet a jelen ugródeszkáján, hogy újra visszaszaltózzunk a múltba egy kicsit!

Szóval, Jámbor, a szatócstanonc, kifogásolja visszaemlékezésemet az egykori Népszabadság-olvasókra, és a nyolcvanas évekbeli érzésekre. Azt állítja, gátlástalanul, hogy az „És a »Moszkváig« átfutotta az emberfia a »Nemzetet«, és látta, hogy kiknél van még »Nemzet«. Azokkal összetartoztál. Akik pedig Népszabadságot szorongattak a hónuk alatt, »azok voltak a rohadt, tetves komcsik, akiknek majd szét kell cseszni a fejét«” kitétel a most megsz?nt Népszabadság jelenlegi újságíróira vonatkozik, ezzel ?ket „illettem”.

Nem. Ez nem róluk szól.

Ez egy életérzésr?l szól. A mi szatócsunk, Jámbor András, ha jól tudom, 1986-ban született, tehát éppen err?l az érzésr?l nem lehet semmi fogalma. Nem értheti, s ami fontosabb, nem érezheti, amit mi akkor éreztünk. Nem élheti át, hogy mit jelentett akkoriban, a nyolcvanas évek végén lassan, nagyon lassan elhinni, hogy ennek talán mégis vége lesz. Vége lehet. Igen, annak a valaminek, annak a nyúlós, ragadós, ocsmány Kádár-kornak, ami akkoriban már nem volt nagyon félelmetes, de ami ett?l még vérben fogant, ami ’56 meg- és letagadására, árulásra, s az ’56-os h?sök és áldozatok meggyalázott holttesteire rakta le alapjait. És amelynek egyik szimbóluma a Népszabadság volt.

És bizony, Jámbor lélekkufár, akkoriban, 1988-ban például, már túl a Fidesz megalapításán, huszonöt évesen benne volt az emberfiában az 56-os buszon (semmi áthallás!), hogy a hónuk alatt Népszabadságot szorongatóknak majd szétcsesszük a fejét. Tudod, ez olyan forradalmi hevületféle feeling. A negyed évszázados ifjú bikák „ki, ha én nem” akarnoksága, engesztelhetetlensége, pet?fisége, hamarisága, meggondolatlansága, az ifjúság hamvassága, hogy egyen meg a fene, mert ez most nagyon ide kívánkozik, neked, mert becstelen vagy, és megpróbálod elvenni mit?lünk ezt is.

Hát ne vedd el. Ne kend össze magaddal ezt is, a mi huszonöt évességünket, akkori hitünket, akkori harcainkat, bátorságunkat, amellyel bele mertük ordítani a virsliujjúak pofájába, hogy elég volt bel?letek, amivel el mertük képzelni, hogy igenis szétcsesszük a fejüket, ha már a pesti srácoknak nem sikerült. Te akkoriban még csecsszopó voltál, és egy lehet?ség, hogy lesz bel?led valami érték. Hát, nem sikerült. De ezért ne próbáld meg a mi múltunkat elvenni, s leginkább ne próbáld meg aktuálpolitikai, jámbor hazugsággá kalapálni. Megértetted? Ajánlom! Becstelenség helyett próbáld végiggondolni: mai elvtársaid már nyíltan arról beszélnek, hogy „Orbán rendszerét nem lehet békés úton megdönteni”.

Ezzel bátorítgatjátok egymást, ezt a mákonyt szórjátok magatok után, mint Jancsi és Juliska a kenyérmorzsát a sötét erd?be menet, és a mákonyt felcsipegeti a beltenyészet, s megrészegedik t?le. Holott csak elég szavazó kellene a megdöntéshez, semmi más. De ha nincs elég szavazó, akkor marad a bolsevik reflex, hogy majd nem békés úton… Hát akkor hogyan, Jámbor? Békétlenül? Harcban? Forradalomban? Majd szétcseszitek a fejünket? Ne sunnyogj, Jámbor, hanem err?l mondjál valamit! És ne felejtsd el, és szólj az elvtársaknak is: ha nekifogtok, mi is ott leszünk. Ha tényleg ezt dédelgetitek magatokban, akkor majd lemeccseljük, oké?

Amúgy, ha már, egy szó még a Népszabadságról…

Mostani legnagyobb hazugságotok, hogy maga Orbán szüntette meg, tiltotta be a lapot. Ez nemcsak hazugság, Jámbor, hanem hülyeség. Tudom én, hogy egészen részegít? a saját fontosságotok tudata (mi más is van nektek?), de azért egy csöndes pillanatban lásd majd be: nem vagytok ti ennyire fontosak, és a Népszabadság sem (volt) ennyire fontos. Mondhatni: most, hogy megsz?nt, sokkal fontosabb lett, mint amikor megjelent. S ha már olyannyira felháborodtál miatta, akkor megismétlem: „[...] a Kádár-rendszer egyik legutolsó, legaljasabb »m?helye« t?nik el talán örökre.” Megismétlem, mert ez a helyzet. És ez sem azokról az újságírókról szól, akik most ott voltak a lapnál, és akiknek semmi közük nem volt például 1956 leveréséhez és a nemzetáruláshoz. De ett?l még a lap éppen annak maradt örök szimbóluma – 1956 leverésének, vérbe fojtásának, a nemzetárulásnak. S ha egy pillanatra elfogadjuk az ostoba hazugságotokat igazságnak, úgy is, mint munkahipotézist, szóval, akkor ez lenne a szikár helyzet:

Népszabadság.

Alapította: Kádár János, 1956. november 2-án.

Megszüntette: Orbán Viktor 2016. október 8-án.

Ennyike. Ha igazatok lenne, ez lenne száz év múlva a rendszerváltás két szimbolikus pillanata. És még büszke is lennék rá.

De nem igaz.

Az igazság sajnos sokkal prózaibb, sokkal szürkébb, sokkal hitványabb. Az igazság az, hogy a Népszabadságot a saját politikai közösségének nemtör?dömsége szüntette meg (annyira szép, hogy amikor az MSZP volt a lap tulajdonosa harmadrészben, ti akkor is függetlenként beszéltetek róluk, és ?k is saját magukról!). És még valami. Az a valami, amit a lap ifjabb munkatársai az egyetlen istenségként tiszteltek, és amelynek vegytiszta megvalósulását oly' nagyon óhajtották: a piacgazdaság.

A piacgazdaság, amelyr?l a lap id?sebb munkatársai oly' sok rosszat tanultak annak idején a foximaxin, és most rádöbbenhettek, hogy „jé, ez tényleg így m?ködik!"

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló